

**Τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις
με το Σχέδιο Νόμου «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της
ποινικής δικαιοσύνης»**

1. Με το άρθρο 1 αντικαθίσταται το άρθρο 82 του Ποινικού Κώδικα, π.δ.283/1985(Α'106), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του ν.2207/1994(Α'65), το άρθρο 1 του ν.2408/1996 (Α'104), το άρθρο 13 του ν.2721/1999(Α'112) ,το άρθρο 16 του ν.3727/2008 (Α' 257), το άρθρο 16 του ν.3772/2009(Α'112) που ορίζει τα εξής:

1. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει το ένα έτος μετατρέπεται σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο".

2. "Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή που είναι μεγαλύτερη από ένα έτος και δεν υπερβαίνει τα δύο μετατρέπεται σε χρηματική, εκτός και αν ο δράστης είναι υπότροπος και το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει ότι απαιτείται η μη μετατροπή της για να αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων".

"Σε ποινές Φυλάκισης άνω των δύο ετών, αν έχει εκτεθεί με οποιονδήποτε τρόπο το ημίσυ της ποινής και το προς έκτιση υπόλοιπο δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, το τριμελές πλημμελειοδικείο του τόπου Κράτησης ύστερα από αίτηση του καταδίκου μετατρέπει τούτο σε χρηματική ποινή, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει από την εν γένει συμπεριφορά του καταδίκου κατά το χρόνο έκτισης της ποινής ότι η χρηματική ποινή δεν αρκεί για να αποτραπεί ο κατάδικος από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Κατά της αποφάσεως ο κατάδικος μπορεί να ασκήσει έφεση. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η παράγραφος 5 του παρόντος".

"Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή που είναι μεγαλύτερη από δυο έτη και δεν υπερβαίνει τα τρία, μπορεί, με απόφαση του δικαστηρίου ειδικά αιτιολογημένη, να μετατραπεί σε χρηματική, αν το δικαστήριο κρίνει ότι η μετατροπή αρκεί για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων".

3. Το ποσό της μετατροπής καθορίζεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, αφού ληφθεί υπόψη η οικονομική κατάσταση του καταδικασμένου. Κάθε ημέρα Φυλάκισης υπολογίζεται σε ποσό "χιλίων πεντακοσίων έως είκοσι χιλιάδων δραχμών" [ΠΕΝΤΕ (5,00) ΕΥΡΩ ΈΩΣ ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΝΝΕΑ (59,00) ΕΥΡΩ]-[Βλ. διατάξεις και τρόπο μετατροπής σε ευρώ στο άρθρο 0] και κάθε ημέρα Κράτησης σε ποσό "επτακοσίων έως πέντε χιλιάδων δραχμών" [ΤΡΙΑ (3,00) ΕΥΡΩ ΈΩΣ ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ (15,00) ΕΥΡΩ]-[Βλ. διατάξεις και τρόπο μετατροπής σε ευρώ στο άρθρο 0].
Αν ο καταδικασμένος αδυνατεί λόγω της οικονομικής του κατάστασης να καταβάλει το κατώτατο όριο της μετατροπής και το έγκλημα δεν οφείλεται σε φιλοκέρδεια, το δικαστήριο μπορεί, με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του, να μειώσει το ποσό της μετατροπής μέχρι του ενός τρίτου του κατώτατου ορίου.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών μπορεί να αυξομειώνονται τα προβλεπόμενα στην παρ. 3 ποσά μετατροπής των περιοριστικών της ελευθερίας ποινών.

"5. Σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο, η αρχική ποινή εκτελείται, μέχρι να καταβληθεί στο δημόσιο ταμείο ολόκληρο το ποσό της μετατροπής.

"Με διάταξη όμως του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, που εκδίδεται μετά από αίτηση εκείνου που καταδικάσθηκε, μπορεί να επιτραπεί σε αυτόν η καταβολή του ποσού της μετατροπής εφάπαξ ή σε δόσεις μέσα σε δύο έτη από την καταδίκη. Η ρύθμιση αυτή γίνεται εφόσον εκείνος που καταδικάσθηκε : α) βρίσκεται σε πρόδηλη και απόλυτη οικονομική αδυναμία, β) από την εκπαίδευσή του, τις επαγγελματικές του δυνατότητες και τα στοιχεία της προσωπικότητάς του γενικά πιθανολογείται ότι θα ανταποκριθεί στην υποχρέωση καταβολής και γ) έχει προηγουμένως ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, αλλά το δικαστήριο έκρινε ότι η παροχή τέτοιας εργασίας από το συγκεκριμένο δεν είναι εφικτή για λόγους ανεξάρτητους από τη βούλησή του. Με την ίδια

διάταξη αναστέλλεται η έκτιση της ποινής και μπορεί να επιβάλλονται περιοριστικοί όροι, εφόσον αυτοί είναι απολύτως αναγκαίοι και ανάλογοι προς το ύψος της ποινής, την επαγγελματική δραστηριότητα και την προσωπικότητα εκείνου που καταδικάσθηκε. Αν εκείνος που καταδικάσθηκε δεν τηρεί τις προθεσμίες που τάχθηκαν για την καταβολή του ποσού της μετατροπής ή των δόσεων του ή αν δεν συμμορφώνεται με τους περιοριστικούς όρους που του επιβλήθηκαν, η αναστολή που χορηγήθηκε ανακαλείται με όμοια διάταξη και διατάσσεται η εκτέλεση της ποινής. Αν εκείνος που καταδικάσθηκε δεν μπορεί, λόγω παράτασης της οικονομικής του αδυναμίας που δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά του, να τηρήσει προθεσμία που του τάχθηκε για την καταβολή του ποσού της μετατροπής ή δόσης του, μπορεί με αίτησή του που υποβάλλεται στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών πριν τη λήξη της προθεσμίας να ζητήσει μόνο μία φορά την παράτασή της το πολύ για έξι μήνες. Οι διατάξεις του εισαγγελέα πλημμελειοδικών που εκδίδονται κατά την παρούσα παράγραφο ανακοινώνονται στον εισαγγελέα έκτισης της ποινής. Κατά των διατάξεων αυτών χωρεί προσφυγή ενώπιον του εισαγγελέα εφετών".

"6. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή που είναι μεγαλύτερη από ένα μήνα και έχει μετατραπεί σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο μετατρέπεται περαιτέρω σε ποινή παροχής κοινωνικού έργου, αν το ζητεί ή το αποδέχεται εκείνος που καταδικάσθηκε και εφόσον η παροχή τέτοιας εργασίας από το συγκεκριμένο καταδικασμένο είναι εφικτή. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή που είναι μεγαλύτερη από δύο έτη, και δεν υπερβαίνει τα τρία μπορεί να μετατρέπεται σε ποινή παροχής κοινωνικού έργου, αν το ζητεί ή το αποδέχεται εκείνος που καταδικάσθηκε και εφόσον η παροχή τέτοιας εργασίας από το συγκεκριμένο καταδικασμένο είναι εφικτή".

"Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, στην περίπτωση καθορισμού συνολικής ποινής, αρκεί η βαρύτερη ποινή φυλάκισης να μην υπερβαίνει τα τρία έτη."

"Η στερητική της ελευθερίας ποινή για οποιοδήποτε έγκλημα, εκτός από εκείνα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών ή εκείνα που στρέφονται κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής σε βάρος ανηλίκου, μπορεί να μετατρέπεται, αν η δράστης είναι μητέρα ανηλίκου τέκνου το οποίο δεν έχει συμπληρώσει το πέμπτο έτος της ηλικίας του, σε ποινή παροχής κοινωνικού έργου, αν το ζητεί ή το αποδέχεται αυτή που καταδικάσθηκε."

7. Αν το δικαστήριο αποφασίσει τη μετατροπή της ποινής φυλάκισης σε παροχή κοινωνικού έργου κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, καθορίζει συγχρόνως στην απόφασή του και τον αριθμό των ωρών κοινωνικού έργου, που αντιστοιχούν σε κάθε ημέρα φυλάκισης. Κάθε ημέρα φυλάκισης μετατρέπεται σε παροχή κοινωνικού έργου τεσσάρων ωρών, το δικαστήριο όμως, λαμβάνοντας υπόψη τις προσωπικές συνθήκες του καταδικασμένου, μπορεί να περιορίσει την κοινωνική εργασία μέχρι δύο ή να την αυξήσει έως έξι ώρες για κάθε ημέρα ποινής φυλάκισης. Ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής ορίζει αμέσως, ευθύς ως καταστεί εκτελεστή η ποινή, με διάταξή του την υπηρεσία, τον οργανισμό ή το πρόσωπο, προς το οποίο θα παρασχεθεί η κοινωνική εργασία και το χρόνο παροχής της. Ο χρόνος αυτός ορίζεται εντός διαστήματος που αρχίζει από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία γίνεται εκτελεστή η απόφαση και λήγει σε χρόνο που δεν μπορεί να υπερβεί το τριπλάσιο της διάρκειας της ποινής που του επιβλήθηκε.

8. Η κοινωνική εργασία παρέχεται χωρίς αμοιβή σε υπηρεσίες του κράτους, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων του δημοσίου τομέα ή σε μη κερδοσκοπικά κοινωνικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ή και άλλα, τα οποία ορίζονται με την υπουργική απόφαση του τελευταίου εδαφίου. Μπορεί επίσης να αφορά και σε παροχή υπηρεσιών προς τον παθόντα, αν κατέστη ανάπηρος και συμφωνούν ο καταδικασμένος και ο παθών. Την εκτέλεση της κοινωνικού έργου επιβλέπει ο επιμελητής κοινωνικής αρωγής, εκτός αν το δικαστήριο διατάξει διαφορετικά.

"Εως ότου οργανωθεί το σώμα των επιμελητών κοινωνικής αρωγής ή αν στον τόπο παροχής της κοινωνικού έργου δεν υπάρχει επαρκής αριθμός

επιμελητών ή αν η συγκεκριμένη κοινωφελής εργασία δεν έχει ανάγκη επίβλεψης από ειδικό επιμελητή, η επίβλεψη της εκτέλεσης της κοινωφελούς εργασίας ανατίθεται σε όργανα της διοίκησης, μέλη συλλογικών οργάνων ή σε υπαλλήλους των υπηρεσιών ή των νομικών προσώπων στα οποία παρέχεται η εργασία υπό την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου παροχής της εργασίας".

Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και των τυχόν άλλων συναρμόδιων υπουργών καθορίζονται και η οργάνωση της παροχής κοινωφελούς εργασίας, η διαδικασία επιλογής, ανάθεσης και επίβλεψης της σχετικής εργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

9. "Αν από υπαιτιότητα εκείνου που καταδικάσθηκε η εργασία παρέχεται ελλιπώς ή πλημμελώς, παύει να ισχύει η μετατροπή της ποινής σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας".

Αν η εργασία δεν παρέχεται υπαιτίως στον προσδιορισμένο από την υπηρεσία χρόνο ή παρέχεται πλημμελώς, παύει να ισχύει η μετατροπή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας και το υπόλοιπο της ποινής εκτίεται. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί σ' αυτή την περίπτωση, μετά από αίτηση του καταδικασθέντα, να μετατρέψει την ποινή σε χρηματική.

Σε κάθε περίπτωση παράβασης ο επιμελητής κοινωνικής αρωγής ενημερώνει σχετικώς με έγγραφό του τον αρμόδιο εισαγγελέα, ο οποίος μπορεί να ερευνά και αυτεπαγγέλτως κάθε φορά αν η εργασία εκτελείται.

"Αν ο εισαγγελέας ύστερα από ακρόαση εκείνου που καταδικάσθηκε διαπιστώσει ότι αυτός παρέχει από υπαιτιότητά του ελλιπή ή πλημμελή εργασία, διατάσσει την εκτέλεση της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής ή της χρηματικής ποινής ή του προστίμου".

Κατά της διατάξεως του εισαγγελέα επιτρέπεται προσφυγή στον καταδικασμένο εντός δέκα ημερών από της εκτελέσεώς της, με δήλωσή του στο γραμματέα της εισαγγελίας του τόπου παροχής της εργασίας ή στο διευθυντή των φυλακών, ο οποίος τη διαβιβάζει αμέσως στον αρμόδιο εισαγγελέα. Η προσφυγή απευθύνεται στο τριμελές πλημμελειοδικείο του τόπου παροχής της εργασίας, δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, "εάν ο προσφεύγων δεν υποβληθεί στην εκτέλεση της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής ή της χρηματικής ποινής ή του προστίμου". και εισάγεται για συζήτηση κατά την πρώτη μετά την υποβολή της δικάσιμο, κατά την οποία προσάγεται ο προσφεύγων χωρίς κλήτευση.

Αναβολή της συζητήσεως επιτρέπεται μόνο μία φορά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 349 Κ.Π.Δ. σε ρητή δικάσιμο χωρίς κλήτευση του προσφεύγοντος. Σε περίπτωση αναβολής το δικαστήριο μπορεί να διατάξει αναστολή εκτελέσεως της διατάξεως του εισαγγελέα μέχρι να εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή. Αν ο προσφεύγων δεν εμφανισθεί, η προσφυγή απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο αποφαινεται αμετάκλητα, επιτρέπεται όμως αίτηση ακυρώσεως για μία φορά, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 341 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

10. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που μετατράπηκε σε χρηματική ή πρόστιμο ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, διατηρεί το χαρακτήρα της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής και μετά τη μερική ή ολική απότιση της κατά μετατροπή ποινής. Αποκλείεται όμως η συγχώνευση ποινής που μετατράπηκε και αποτίθηκε, είτε με την καταβολή του ποσού της μετατροπής είτε με παροχή κοινωφελούς εργασίας, με ποινή περιοριστική της ελευθερίας που δεν υπόκειται σε μετατροπή ή δεν μετατράπηκε.

"11. Η μετατροπή κατά τις προηγούμενες παραγράφους αποκλείεται στις περιπτώσεις καταδίκης για έγκλημα εμπορίας ναρκωτικών ή για έγκλημα που προβλέπεται από τις διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα. Διατάξεις του Ποινικού Κώδικα ή ειδικών ποινικών νόμων, που αποκλείουν ή ρυθμίζουν με άλλο τρόπο τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών σε χρηματικές ή πρόστιμα ή καθορίζουν άλλως την έννοια της μετατροπής καταργούνται με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου".

"12. Η εφαρμογή του άρθρου αυτού δεν προϋποθέτει αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση".

"13. Αν το δικαστήριο παρέλειψε να αποφανθεί περί μετατροπής ποινής στερητικής της ελευθερίας, με αίτησή του στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, αυτός που καταδικάστηκε μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή".

2. Με το άρθρο 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 99 του Ποινικού Κώδικα (π.δ.283/1985), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.2 του άρθρου 1 του ν.2207/1994(Α' 65) και την παρ.3 του άρθρου 2 του ν.2479/1997(Α' 67) , που ορίζει τα εξής:

1. Αν κάποιος που δεν έχει καταδικασθεί αμετακλήτως για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα των έξι μηνών, με μία μόνη ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές δεν υπερβαίνουν συνολικώς το ανωτέρω όριο, καταδικασθεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία και ανώτερο από πέντε έτη, εκτός αν κρίνει με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία στοιχεία ότι η εκτέλεση της ποινής κατά το άρθρο 82 είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων".

3. Με το άρθρο 3 αντικαθίστανται ο τίτλος και το άρθρο 100 του Ποινικού Κώδικα (π.δ.283/1985), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 ν.2207/1994 , που ορίζουν τα εξής:

"Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αναστολής σε ποινή μεγαλύτερη των δύο και μέχρι τριών ετών".

"1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης μεγαλύτερη των δύο και μέχρι τριών ετών και συντρέχει η προϋπόθεση του άρθρου 99, το δικαστήριο μπορεί με την απόφασή του να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία και ανώτερο από πέντε έτη.

Η αναστολή της εκτέλεσης μπορεί να χορηγηθεί αν το δικαστήριο από την έρευνα των περιστάσεων κάτω από τις οποίες τελέστηκε η πράξη και ιδίως των αιτίων της, της προηγούμενης ζωής και του χαρακτήρα του καταδικασμένου κρίνει ότι η εκτέλεση της ποινής δεν είναι αναγκαία για να τον αποτρέψει από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Στην κρίση του αυτή το δικαστήριο πρέπει ακόμη να λαμβάνει υπόψη και τη διαγωγή του υπαίτιου μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που έδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του".

2. Οι λόγοι που δικαιολογούν την αναστολή της εκτέλεσης πρέπει να περιέχονται συγκεκριμένα στην απόφαση.

3. Το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει την αναστολή από την προηγούμενη πληρωμή των δικαστικών εξόδων, της αποζημίωσης και της χρηματικής ικανοποίησης που επιδικάστηκε σ' αυτόν που αδικήθηκε. Μπορεί επίσης να ορίσει και προθεσμία για την εκπλήρωση αυτών των όρων.

4. Ο πρόεδρος, απαγγέλοντας την απόφαση για αναστολή, γνωστοποιεί στον καταδικασμένο τους όρους υπό τους οποίους του παρέχεται.

4. Με το άρθρο 5 αντικαθίστανται τα εδάφια μετά το πρώτο του άρθρου 56 του Ποινικού Κώδικα (π.δ.283/1985), όπως προστέθηκαν με το άρθρο 28 του ν.2915/2001(Α' 109) που ορίζουν τα εξής:

Εκείνος που καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης για οφειλές προς το Δημόσιο ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και έχει υπερβεί το εβδομηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, μπορεί να εκτίσει την ποινή ή το υπόλοιπο της ποινής στην κατοικία του, αφού υποβάλει σχετική δήλωση

στην εισαγγελία του δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση. Στην περίπτωση αυτή υποχρεούται να εμφανίζεται κάθε μήνα στο αστυνομικό τμήμα της περιφέρειάς του. Αν παραλείψει την υποχρέωσή του αυτή, η έκτιση της ποινής συνεχίζεται κατά τις γενικές διατάξεις."

5. Με το άρθρο 6 παρ.1 αντικαθίσταται το άρθρο 384 του Ποινικού Κώδικα (π.δ.283/1985), που ορίζει τα εξής:

Στις περιπτώσεις των άρθρων 381 παρ. 2 και 382 παρ. 2 στοιχ.

β' το αξιόποιο εξαλείφεται αν ο υπαίτιος με δική του θέληση και πριν ακόμη εξεταστεί με οποιονδήποτε τρόπο για την πράξη του από τις αρχές, χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου αποκατέστησε πλήρως το φθαρμένο πράγμα ή ικανοποίησε εντελώς το ζημιωμένο. Η μερική αποκατάσταση ή ικανοποίηση εξαλείφουν τον αξιόποιο χαρακτήρα κατά το αντίστοιχο μόνο μέρος.

6. Με το άρθρο 7 αντικαθίσταται η παρ.3 του άρθρου 374Α του Ποινικού Κώδικα (π.δ.283/1985), που ορίζει τα εξής:

3. Η διάταξη του άρθρου 379 εφαρμόζεται και για το έγκλημα της παρ. 1 αυτού του άρθρου, μαζί όμως με την απόδοση του πράγματος απαιτείται και η ολοκληρωτική ικανοποίηση του ζημιωμένου.

7. Με το άρθρο 8 αντικαθίσταται η παρ.3 του άρθρου 31 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ. 258/1986, (Α'121), όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 του ν.3160/2003(Α'165), που ορίζει τα εξής:

"3. Η προκαταρκτική εξέταση είναι συνοπτική και η διάρκεια της δεν μπορεί να υπερβεί τους τέσσερις μήνες.

Αν η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών κατά τα άρθρα 43 και 47 και συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί έως τέσσερις το πολύ μήνες με έγκριση του εισαγγελέα εφετών."

8. Με το άρθρο 9 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 ν.3849/2010(Α'80), που ορίζει τα εξής:

1. Ο εισαγγελέας, όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας προανακρίση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται Σε κακουργήματα όμως ή πλημμελήματα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου

κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 243 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη.

"Επίσης, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή Σώματος ή Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη."

9. Με το άρθρο 9 παρ. 3 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 47 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 ν.3160/2003, που ορίζει τα εξής:

3. Όσα αναφέρονται στα Άρθρα 43 παρ.1, 44 και 45 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση."

10. Με το άρθρο 10 παρ.1, η παρ. 7 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 ν.1941/1991(Α'41) αναριθμείται σε παράγραφο 6 και αντικαθίσταται το περιεχόμενό της, που ορίζει τα εξής:

7. "Τα πλημμελήματα των αρχιερέων, των νομαρχών, των δικηγόρων, των δικαστών πολιτικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων και εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Γενικού Επιτρόπου και των αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του Γενικού Επιτρόπου, του επιτρόπου και των αντεπιτρόπων της επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια".

11. Με το άρθρο 10 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ.8 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α' 121), και αναριθμείται σε παράγραφο 7, που ορίζει τα εξής:

8. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς πλημμελειοδικείου και κατά των αποφάσεων που εκδίδονται από το πολυμελές πρωτοδικείο στην περίπτωση του άρθρου 116 παρ. 1. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του δικαστηρίου των εφετών σύμφωνα με το άρθρο 499.

12. Με το άρθρο 10 παρ. 3 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 112 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ. 258/1986 (Α' 121), που ορίζει τα εξής:

"2. Τα πταίσματα των αρχιερέων, νομαρχών, δικηγόρων, των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων και εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Γενικού Επιτρόπου και των αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του Γενικού Επιτρόπου, του επιτρόπου και των αντεπιτρόπων της επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια".

13. Με το άρθρο 10 παρ. 4 αντικαθίσταται το άρθρο 114 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α' 121), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του ν.3160/2003, που ορίζει τα εξής:

Μονομελές πλημμελειοδικείο

Άρθρο 114.

Το μονομελές πλημμελειοδικείο δικάζει:

"Α) Τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στο νόμο φυλάκιση με ελάχιστο όριο κατώτερο των τριών μηνών ή χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές εκτός από:

α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μεικτών ορκωτών δικαστηρίων και των εφετειών, καθώς και τα συναφή με αυτά (Άρθρα 109, 111, 128),
β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου των ανηλίκων,

γ) εκείνα που τελούνται δια του τύπου,

"δ) εκείνα των άρθρων 142, 145, 147, 149, 153, 154, 156, 158, 159, 160, 202 παρ. 1 και 2, 203, 221, 247 παρ. 1 και 2, 251, 259, 266 παρ. 1, 269, 271, 278, 286, 288 παρ. 1, 290 παρ.1 περ.α', 300, 314 παρ.1 εδ.α', 328, 364 παρ.3 και 397 του Ποινικού Κώδικα."

Β) Τα δασικά (εκτός από τον εμπρησμό), τα αγροτικά σε βαθμό πλημμελήματος και τα αγορανομικά αδικήματα, καθώς και τα εγκλήματα: α) του Άρθρου 79 του Ν. 5960/1933 "περί επιταγής", β) των Άρθρων 1 και 2 του Α.Ν. 86/1967 "περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως", γ) του Άρθρου 17 παρ. 8 του Ν. 1337/1983 για την "επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις", δ) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του Άρθρου 50 και της παραγράφου 4 του Άρθρου 53 του Ν. 2910/2001 "Είσοδος, παραμονή, ελληνική ιθαγένεια και λοιπές διατάξεις", ε) του Άρθρου 25 του Ν.1882/1990 "Μέτρα για την περιστολή της φοροδιαφυγής και λοιπές διατάξεις", στ) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του Άρθρου 43 του Ν. 2696/1999 "Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας),

ζ) του Αρθρου 23B του Ν. 248/1914 "Περί οργανώσεως της Ζωοτεχνικής και Κτηνιατρικής Υπηρεσίας),
 η) των παραγράφων 1 και 6 του Αρθρου 10 και της περίπτωσης β' της παραγράφου 4 του Αρθρου 2 του Ν.Δ. 1244/1972 "Περί λειτουργίας Ερασιτεχνικών και Πειραματικών Σταθμών Ασυρμάτου Ειδικών Ραδιοδικτύων και ιδρύσεως Υπηρεσίας Ελέγχου Ραδιοεκπομπών).

Γ) Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του πταισματοδικείου, καθώς και των αποφάσεων που εκδίδονται από το ειρηνοδίκη σύμφωνα με το άρθρο 116 παρ. 1.

14. Με το άρθρο 11 παρ. 2 αντικαθίσταται το στοιχ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 171 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), που ορίζει τα εξής:
 δ) την εμφάνιση, την εκπροσώπηση και την υπεράσπισή του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων που του παρέχονται, στις περιπτώσεις και με τις διατυπώσεις που επιβάλλει ο νόμος.

15. Με το άρθρο 12 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 243 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ. 258/1986, (Α'121), όπως προστέθηκε με το άρθρο 11 ν. 3160/2003, που ορίζει τα εξής:

"4. Η διάρκεια της προανάκρισης δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι μήνες. Αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί για τέσσερις μήνες με έγκριση του εισαγγελέα εφετών ."

16. Με το άρθρο 12 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 248 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως προστέθηκε με το άρθρο 18 ν.2721/1999 (Α 112) που ορίζει τα εξής:

"4. Ο ανακριτής οφείλει να περατώσει την κύρια ανάκριση μέσα σε ένα έτος και τη συμπληρωματική ανάκριση μέσα σε τρεις μήνες αφότου η δικογραφία περιέλθει σε αυτόν.

Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παραταθούν τμηματικά μέχρι έξι (6) μήνες και δύο (2) μήνες, με αιτιολογημένη σε κάθε περίπτωση απόφαση του οικείου δικαστικού συμβουλίου, στο οποίο ο ανακριτής απευθύνεται πριν από τη συμπλήρωση των πιο πάνω προθεσμιών. Κατ' εξαίρεση για τα Πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, η παράταση μπορεί να δοθεί με τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, για ένα (1) έτος και έξι (6) μήνες, αντίστοιχα."

17. Με το άρθρο 13 αντικαθίσταται το άρθρο 244 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως προστέθηκε με το άρθρο 10 του ν.3346/2005(Α 140), που ορίζει τα εξής:

Αρθρο 244.-

Πότε η προανάκριση δεν είναι αναγκαία

Η προανάκριση δεν είναι αναγκαία για τα πταίσματα ή για τα πλημμελήματα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και για τα πλημμελήματα που δικάζονται κατά την διαδικασία των αυτόφωρων σύμφωνα με τα άρθρα 417 κ.ε. Δεν είναι επίσης αναγκαία και για τα άλλα πλημμελήματα, αν έγινε προκαταρκτική εξέταση (άρθρο 31 παρ. 1α). Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις ο εισαγγελέας μπορεί αμέσως να καλέσει τον κατηγορούμενο απευθείας στο ακροατήριο.

"Η διενέργεια προανάκρισης, εφόσον συντρέχουν οι προηγούμενες προϋποθέσεις, επιτρέπεται μόνον για τη διεξαγωγή συγκεκριμένων ανακριτικών πράξεων και για εξαιρετικούς λόγους που πρέπει να μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα."

18. Με το άρθρο 14 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ.1 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 ν.3160/2003, που ορίζει τα εξής:

1. Η προανάκριση είναι συνοπτική και, αφού κληθεί ο κατηγορούμενος να απολογηθεί πριν από σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες, περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο στις περιπτώσεις του προηγούμενου Αρθρου ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην επόμενη παράγραφο, σε πλημμελήματα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου, γ) σύμφωνα με όσα ορίζονται

στην παρΑγραφο 4 σε πλημμελήματα αρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου ή δ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην τελευταία περίπτωση η προανακρίση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο.

19. Με το άρθρο 14 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ.2 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 ν.3160/2003 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 ν.3189/2003 (Α'243) που ορίζει τα εξής:

"2. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται μόνο στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου και εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά ή προσωρινά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισΑγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο."

"Πρόταση επίσης στο δικαστικό συμβούλιο γίνεται και όταν ο εισαγγελέας εφετών, στον οποίο υποβάλλεται μετά την προανάκριση η δικογραφία, που αφορά πρόσωπα ιδιοζούσης δωσδικίας, αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου, κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο και παραγγέλλει την εισαγωγή της υποθέσεως στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο."

20. Με το άρθρο 14 παρ. 3 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ.3 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), που ορίζει τα εξής:

Το ίδιο μπορεί να πράξει ο εισαγγελέας και αν ο δράστης παραμένει άγνωστος μετά από προανάκριση κατά το άρθρο 243 παρ 2 εδ. α'.

21. Με το άρθρο 15 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ.1 του άρθρου 308 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 ν.1738/1987(Α'200) και το άρθρο 20 ν.3160/2003, που ορίζει τα εξής:

1."Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο των πλημμελειοδικών".

Για το σκοπό αυτό τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση, υποβάλλει το συντομότερο πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του.

"Στα εγκλήματα που προβλέπονται από το άρθρο 1 του ν. 1608/1950, η Περάτωση της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο των εφετών. Για το σκοπό αυτό η δικογραφία διαβιβάζεται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος αν κρίνει ότι η ανάκριση δε χρειάζεται συμπλήρωση, την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο εφετών, που αποφαινεται αμετακλήτως ακόμη και για τα συναφή πλημμελήματα".

22. Με το άρθρο 15 παρ. 2 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παρ.3 του άρθρου 308 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως προστέθηκε με το άρθρο 7 του ν.3189/2003(Α'243), που ορίζει τα εξής:

Το συμβούλιο πλημμελειοδικών αποφαινεται αμετακλήτως αν θα συνεχιστεί ή όχι η προσωρινή κράτηση."

23. Με το άρθρο 18 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ.1 του άρθρου 309 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), που ορίζει τα εξής:

1. Το συμβούλιο μπορεί: α) να αποφαινεται να μη γίνει κατηγορία, β) να παύει οριστικά την ποινική δίωξη, γ) να παύει προσωρινά την ποινική δίωξη μόνο όμως για τα κακουργήματα της ανθρωποκτονίας με πρόθεση, της ληστείας, της εκβίασης, της κλοπής (και ζωοκλοπής) και του εμπρησμού, δ) να διατάσσει περαιτέρω ανάκριση και ε)

να παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου.

24. Με το άρθρο 18 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 309 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α' 121), που ορίζει τα εξής:

2. Το συμβούλιο με αίτηση ενός από τους διαδίκους είναι υποχρεωμένο να διατάσσει την εμφάνισή τους ενώπιόν του με την παρουσία και του εισαγγελέα για να δώσουν κάθε διευκρίνιση. Μπορεί ακόμα να επιτρέψει στους συνηγόρους και την προφορική ανάπτυξη της υπόθεσης. Το συμβούλιο μπορεί να προβεί στις προηγούμενες ενέργειες και αυτεπαγγέλτως. Τότε μόνο είναι δυνατό να απορρίψει την αίτηση για εμφάνιση, όταν συντρέχουν ορισμένοι λόγοι που αναφέρονται ειδικά στο βούλευμα. Πάντοτε όμως, όταν διατάσσει την εμφάνιση ενός από τους διαδίκους, οφείλει να καλέσει και να ακούσει συγχρόνως και τους υπολοίπους. "Αν μετά το τέλος της ανάκρισης και την υποβολή των εγγράφων στον εισαγγελέα υποβλήθηκαν στο συμβούλιο από ένα διάδικο έγγραφο ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην κρίση του συμβουλίου, αυτό οφείλει αυτεπαγγέλτως να καλέσει τους υπολοίπους διαδίκους ή τους αντικλήτους σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 309 Κ.Π.Δ., που εφαρμόζεται αναλόγως, για να ενημερωθούν και να γνωστοποιήσουν τις παρατηρήσεις τους σε εύλογη προθεσμία, που την καθορίζει το ίδιο".

25. Με το άρθρο 19 παρ. 1 αντικαθίσταται ο τίτλος του άρθρου 315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α' 121), που ορίζει τα εξής:

Απόλυση ή Προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου

26. Με το άρθρο 19 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ.1 του άρθρου 315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α' 121), που ορίζει τα εξής:

1. Αν ο κατηγορούμενος κρατείται προσωρινά, το συμβούλιο αποφασίζει ταυτόχρονα και για την απόλυσή του ή για τη συνέχιση της προσωρινής του κράτησης, αν συντρέχει μια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282.

27. Με το άρθρο 19 παρ. 3 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ. 258/1986 (Α' 121), που ορίζει τα εξής:

3. Το συμβούλιο, παραπέμποντας τον κατηγορούμενο στο ακροατήριο, διατάσσει, αν συντρέχει νόμιμη περίπτωση τη σύλληψη και προσωρινή κράτησή του, ακόμη και αν δεν έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψης ή προσωρινής κράτησης.

28. Με το άρθρο 20 παρ. 1 αντικαθίστανται ο τίτλος και το άρθρο 349 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α' 121), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 11 ν.1941/1991, το άρθρο 29 ν.3160/2003, το άρθρο 7 ν.3189/2003, το άρθρο 16 ν.3346/2005, που ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 349.

Αναβολή της δίκης για σημαντικά αίτια

"1. Το δικαστήριο, μετά από πρόταση του εισαγγελέα ή αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί να διατάξει την αναβολή της δίκης για σημαντικά αίτια που προσδιορίζονται ειδικά στην απόφαση. Μπορεί επίσης να διατάξει τη διακοπή της δίκης ή της συνεδρίασης για το λόγο αυτόν έως δεκαπέντε το πολύ ημέρες και μέχρι δύο φορές. Δεύτερη αναβολή μπορεί να διαταχθεί μόνον εφόσον βεβαιώνεται αιτιολογημένα στην απόφαση ότι δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί το σημαντικό αίτιο με τη διακοπή.

Κάθε άλλη αναβολή απαγορεύεται. Επιτρέπεται σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, μόνον αν το δικαστήριο κρίνει με ειδική αιτιολογία ότι είναι αδύνατη η διεξαγωγή της δίκης. Οι λόγοι αυτοί πρέπει να εκτίθενται αναλυτικά και αιτιολογημένα στην απόφαση της αναβολής.

Η αναβολή γίνεται σε ρητή δικάσιμο, την οποία ανακοινώνει το δικαστήριο στους παρόντες διαδίκους, μάρτυρες και Πραγματογνώμονες και σε αυτή κλητεύονται μόνον οι απόντες. Αναβολή σε άλλη δικάσιμο που ορίζεται από τον εισαγγελέα γίνεται μόνον αν ειδικοί λόγοι, που αναφέρονται στην απόφαση του

δικαστηρίου, δεν το επιτρέπουν και κανείς από τους κατηγορουμένους δεν κρατείται προσωρινά. Αν ο κατηγορούμενος ή ένας τουλάχιστον από τους περισσότερους κατηγορουμένους κρατείται προσωρινά και με την αναβολή η εκδίκαση της υπόθεσης δεν μπορεί να γίνει πριν από τη συμπλήρωση του ανώτατου

ορίου προσωρινής κράτησης, η δίκη διακόπτεται έως δεκαπέντε το πολύ ημέρες, εφόσον το δικαστήριο κρίνει ότι η διακοπή αρκεί για την αντιμετώπιση του σημαντικού αιτίου της αναβολής. Αν η διακοπή της δίκης δεν αρκεί για το σκοπό

αυτόν ή αν, και μετά τη διακοπή, εξακολουθεί να υπάρχει το σημαντικό αίτιο, η

δίκη μπορεί να αναβληθεί μόνον αν βεβαιώνεται στην απόφαση αιτιολογημένα ότι είναι άλλως αδύνατη η διεξαγωγή της δίκης."

"2. Εάν το σημαντικό αίτιο αναγγέλθηκε από το συνήγορο ή άλλο πρόσωπο για λογαριασμό απόντος διαδίκου και η συζήτηση αναβλήθηκε σε ρητή δικάσιμο, η περί αναβολής απόφαση επέχει θέση κλητεύσεώς του.

"3. Η αποχή των δικηγόρων αποτελεί σημαντικό αίτιο για την αναβολή των ποινικών δικών και δεν περιλαμβάνεται στους περιορισμούς της παραγράφου 1.

29. Με το άρθρο 20 παρ. 2 αντικαθίσταται ο τίτλος του άρθρου 375 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α' 121), που ορίζει τα εξής:
Διακοπή των συνεδριάσεων.

30. Με το άρθρο 21 αντικαθίσταται το άρθρο 432 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α' 121), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 ν.1941/1991, το άρθρο 34 ν.2172/1993, το άρθρο 20 ν.2521/1997, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 432.-
Αναστολή της εκδίκασης

1. Αν κάποιος που παραπέμφθηκε στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου για κακούργημα απουσιάζει από τον τόπο της κατοικίας του και η διαμονή του είναι άγνωστη, δεν παρουσιαστεί ούτε συλληφθεί μέσα σε ένα μήνα από την Επίδοση του παραπεμπτικού βουλεύματος σύμφωνα με το άρθρο 156, αναστέλλεται η διαδικασία στο ακροατήριο με διάταξη του εισαγγελέα του εφετείου, ωστόσο συλληφθεί ή εμφανιστεί ο κατηγορούμενος. Η διάταξη αυτή πρέπει να τοιχοκολληθεί σύμφωνα με το άρθρο 156 παρ. 2.

"2. Αν εκείνος που παραπέμφθηκε για κακούργημα έχει απολυθεί από τις φυλακές, επειδή συμπλήρωσε το ανώτατο όριο που επιτρέπεται για την προσωρινή κράτηση και δεν εμφανίζεται να δικασθεί στη δικάσιμο που ορίστηκε, δικάζεται σαν να ήταν παρών, αν κλητεύθηκε ως γνωστής διαμονής. Η απόφαση που εκδίδεται δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο μέσο."

Αν εκείνος που καταδικάστηκε συλληφθεί ή παρουσιαστεί με τη θέλησή του για να εκτελεστεί η ποινή που του επιβλήθηκε, η υπόθεση εισάγεται και πάλι για να συζητηθεί στη συζήτηση αυτή προσάγεται ο κατηγορούμενος για να δικαστεί κατ' αντιμωλίαν, και, όπου να εκδοθεί η κατ' αντιμωλίαν απόφαση, εκτελείται η στερητική της ελευθερίας ποινή που του επιβλήθηκε.

"Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες είχε επιβληθεί για κακούργημα ποινή φυλακίσεως και ο κατηγορούμενος εμφανίζεται αυθορμήτως αναστέλλεται η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής η οποία επιβλήθηκε για κακούργημα λόγω συνδρομής ελαφρυντικής περιστάσεως ή για άλλους λόγους μείωσης της ποινής μέχρι εκδόσεως αποφάσεως επί της νέας συζητήσεως."

Η απόφαση που εκδόθηκε ερήμην του κατηγορουμένου ακυρώνεται αυτοδικαίως μόλις εκδοθεί η κατ' αντιμωλίαν απόφαση. Από την έκδοση της ερήμην απόφασης αναστέλλεται αυτοδικαίως ο χρόνος της παραγραφής του αξιόποινου της πράξης, και η αναστολή διαρκεί ωστόσο εκδοθεί η νέα κατ' αντιμωλίαν απόφαση. Αν με την απόφαση αυτή απαγγελθεί καταδίκη σε ποινή στερητική της ελευθερίας, αφαιρείται το μέρος που έχει εκτιθεί.

3. Αν αυτός που παραπέμφθηκε για κακούργημα ενόσω βρίσκεται σε προσωρινή κράτηση προκαλέσει με πρόθεση στον εαυτό του μόνος του ή

με τη βοήθεια άλλου προσώπου ανικανότητα, για να αποφύγει να εμφανιστεί στο δικαστήριο τη δικάσιμο που ορίστηκε, δικάζεται σαν να ήταν παρών. Η παρεπίμπτουσα απόφαση που εκδίδεται δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο.

4. Οι διατάξεις της παρ. 2 εφαρμόζονται αναλόγως και στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο να δικάσει την έφεση αν αυτός που αθωώθηκε σε πρώτο βαθμό για κακούργημα δεν εμφανιστεί για να δικάστεί κατ' έφεση που ασκήθηκε από τον εισαγγελέα και αποβλέπει στην καταδίκη του για κακούργημα.

31. Με το άρθρο 22 αντικαθίστανται ο τίτλος και το άρθρο 435 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, π.δ.258/1986, (Α'121), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 17 ν.3346/2005(Α 140), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 435

Φυγοδικία του κατηγορουμένου

Αν η προσωρινή κράτηση εκείνου που παραπέμφθηκε για κακούργημα αρθεί ή αντικατασταθεί με περιοριστικούς όρους, κατά τα άρθρα 286 και 291, και δεν εμφανιστεί αυτός στο αρμόδιο δικαστήριο για να δικάστεί την ορισμένη δικάσιμο ή δεν εκηρωσποιηθεί από συνήγορο κατά το άρθρο 340 παρ. 2, το δικαστήριο ανακαλεί τη διάταξη ή την απόφαση για άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης και διατάσσει ταυτόχρονα την αναστολή της διαδικασίας στο ακροατήριο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται τα άρθρα 433 και 434. Το ίδιο διατάσσει το δικαστήριο και αν δεν είχε διαταχθεί η σύλληψη και προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου."

32. Με το άρθρο 23 αντικαθίσταται το εδάφιο δ' της παρ. 2 του άρθρου 471 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Δεύτερη αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης για οποιονδήποτε λόγο.

33 . Με το άρθρο 24 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 477 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 477.- Έφεση κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στους διαδίκους και στον εισαγγελέα, στις περιπτώσεις των επόμενων άρθρων και σε όσες άλλες ορίζει ειδικά ο νόμος.

34. Με το άρθρο 24 παρ. 2 αντικαθίσταται το άρθρο 478 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 478.-

Πότε επιτρέπεται στον κατηγορούμενο

Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών, το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα. Το δικαίωμα της έφεσης εκτείνεται σε όλα τα εγκλήματα που συρρέουν ή είναι συναφή, έστω και αν επιτρέπεται για ένα μόνο από αυτά.

35. Με το άρθρο 24 παρ. 3 αντικαθίσταται το άρθρο 479 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 479.-

Πότε επιτρέπεται στον εισαγγελέα

1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να προσβάλλει με έφεση τα βούλευματα του συμβουλίου πλημμελειοδικών όταν πρόκειται για κακούργημα και το συμβούλιο: α) παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο δικαστήριο, β) παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη εναντίον του, γ) κηρύσσει απαράδεκτη την ποινική δίωξη ή δ) αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία.

2. Ο εισαγγελέας εφετών, είτε ο ίδιος είτε παραγγέλοντας τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, μπορεί να προσβάλλει με έφεση οποιοδήποτε βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την έκδοσή του (Άρθρο 306). Η προθεσμία αυτή και η έφεση που ασκήθηκε δεν αναστέλλουν την αποφυλάκιση του κατηγορουμένου που έχει διαταχθεί με το προσβαλλόμενο βούλευμα.

36. Με το άρθρο 25 παρ. 1 αντικαθίσταται η πρώτη παράγραφος του άρθρου 483 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ζητήσει την αναίρεση του βουλεύματος, όταν αυτό παραπέμπει τον κατηγορούμενο για κακούργημα, όταν αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία και όταν παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη.

37. Με το άρθρο 25 παρ. 2 αντικαθίσταται η τρίτη παράγραφος του άρθρου 483 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος με σχετική δήλωση στο γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από την παράγραφο 2 του Αρθρου 479, το δεύτερο εδάφιο της οποίας εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.

38. Με το άρθρο 26 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας ή ο δημόσιος κατήγορος έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση:

α) κατά της απόφασης του πταισματοδικείου και του ειρηνοδικείου (Άρθρο 116) αν με αυτήν ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε σε κράτηση περισσότερο από οκτώ ημέρες ή σε πρόστιμο πάνω από τετρακόσια ευρώ ή σε αποζημίωση ή σε χρηματική ικανοποίηση προς τον πολιτικώς ενάγοντα πάνω από εκατό ευρώ συνολικά

β) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από εξήντα ημέρες ή σε χρηματική ποινή πάνω από χίλια ευρώ ή αν επιδικάστηκε εναντίον του οποιαδήποτε αποζημίωση και ικανοποίηση πάνω από διακόσια πενήντα ευρώ συνολικά ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται τις στερήσεις και τις ανικανότητες που ορίζονται στην επόμενη περίπτωση (στοιχείο γ) ή ακόμα αν συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από εξήντα ημέρες ή συνεπάγεται τα ίδια αποτελέσματα

γ) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (Άρθρα 111 αρ. 7 και 116) αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή φυλάκισης πάνω από τέσσερις μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από χίλια πεντακόσια ευρώ ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων ή έκπτωση από δημόσια δημοτική ή κοινοτική υπηρεσία ή ανικανότητα διορισμού σε αυτήν ή σε ποινή που συνεπάγεται έκτιση άλλης ποινής τεσσάρων μηνών και πάνω που είχε ανασταλεί ή που συνεπάγεται τις παραπάνω στερήσεις και ανικανότητες ή σε αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση προς τον πολιτικώς ενάγοντα πάνω από πεντακόσια ευρώ συνολικά

δ) κατά της απόφασης του μονομελούς και τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων, με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων,

ε) κατά της απόφασης του μονομελούς ή τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία ο ανήλικος που κατά την τέλεση της πράξης είχε συμπληρώσει "το δέκατο πέμπτο έτος", δικάστηκε όμως μετά τη συμπλήρωση του δέκατου όγδου έτους της ηλικίας του, καταδικάστηκε κατά το άρθρο 130 του Ποινικού Κώδικα σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη από τις ποινές που προβλέπονται στα εδάφια β' και γ'".

στ) κατά της απόφασης του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός έτους για πλημμέλημα."

39. Με το άρθρο 27 αντικαθίσταται το άρθρο 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 497.-

Ανασταλτική δύναμη της έφεσης

1. Την ανασταλτική δύναμη κατά το άρθρο 471 την έχει μόνο η έφεση που ασκήθηκε εμπρόθεσμα και νομότυπα και όχι η προθεσμία για την άσκησή της.

2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης έξι μηνών και πάνω ή αν αυτός που καταδικάστηκε βρισκόταν σε προσωρινή κράτηση ή αν η προσαλλόμενη απόφαση κηρύσσει το δικαστήριο αναρμόδιο και παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο μεικτό ορκωτό, η κρίση για το αν η έφεση που ασκείται από τον κατηγορούμενο έχει το κατά το άρθρο 471 ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε αυτό αποφασίζει αμετάκλητα αμέσως ύστερα από την απαγγελία της απόφασης είτε αυτεπαγγέλτως είτε έπειτα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης και από την καταβολή χρηματικής εγγύησης από εκείνον που ασκεί την έφεση η εγγύηση αυτή και η καταβολή της ρυθμίζονται από τα άρθρα 296, 297 και 302-304, που εφαρμόζονται αναλόγως. Η διάταξη του άρθρου 294 παρ. 1 εφαρμόζεται και σ' αυτή την περίπτωση. Η εγγύηση δίνεται για να εξασφαλιστεί η εμφάνιση κατά τη

συζήτηση της έφεσης εκείνου που την άσκησε και η υποβολή του στην εκτέλεση της απόφασης του εφετείου. Για τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, τις εκπώσεις και τις ανικανότητες το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε και δεν εξαρτάται από την κρίση του δικαστηρίου. Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, αναβάλλοντας την εκδίκαση της έφεσης, μπορεί είτε αυτεπαγγέλτως είτε έπειτα από αίτηση του εισαγγελέα ή του κατηγορουμένου να διατάξει ταυτοχρόνως με την αναβλητική του απόφαση την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασης με τον όρο της καταβολής χρηματικής εγγύησης και αν ακόμη η προσβαλλόμενη απόφαση δεν χορήγησε ανασταλτικό αποτέλεσμα στην κρινόμενη έφεση.

3. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε ή από τον αστικώς υπεύθυνο (άρθρ. 467).

4. Η έφεση που ασκεί ο εισαγγελέας εναντίον εκείνου που καταδικάστηκε ή κατά της αθωωτικής απόφασης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.

5. Η έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης για έγκλημα που τελέστηκε στο ακροατήριο και καταλήφθηκε επ' αυτοφώρω (άρθρ. 116) δεν έχει ανασταλτική δύναμη.

6. Η έφεση που ασκήθηκε από τον εισαγγελέα ή τον κατηγορούμενο κατά των αποφάσεων του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς εφετείου δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, είτε αυτή είναι αθωωτική είτε καταδικαστική, εκτός αν έχει επιβάλει την ποινή του θανάτου. Μπορεί όμως το δικαστήριο να χορηγήσει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην έφεση που θα ασκηθεί από τον κατηγορούμενο. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η παρ. 2 του παρόντος".

7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στέρησης της ελευθερίας και άσκησε έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί, με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα, η αναστολή της εκτελέσεως της πρωτόδικης αποφάσεως, μέχρις ότου εκδοθεί η τελεσίδικη απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και, αν πρόκειται για το μεικτό ορκωτό εφετείο, στο πενταμελές εφετείο. Η αναστολή διατάσσεται αν ο κατηγορούμενος δεν είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος ή υπότροπος ή ύποπτος φυγής και δεν αποδεικνύεται ότι υπάρχει βάσιμος φόβος πως θα τελέσει νέες αξιόποινες πράξεις, εφόσον η έκτιση της ποινής μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως επί της εφέσεως προβλέπεται ότι θα έχει σαν συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένειά του. Στον κατηγορούμενο μπορεί να επιβληθούν περιοριστικοί όροι, σύμφωνα με το άρθρο 282 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η κατά το πρώτο εδάφιο αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθει ένας μήνας από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη."

8. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 161 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την προηγούμενη παράγραφο. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου δεν προσάγεται σ' αυτό, μπορεί όμως να υποβάλει έγγραφο υπόμνημα ή και να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο που διορίζεται και με απλή επιστολή θεωρημένη από το διευθυντή της φυλακής".

40. Με το άρθρο 28 παρ. 1 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 322 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε με κλητήριο θέσπισμα απευθείας στο ακροατήριο του πενταμελούς εφετείου σύμφωνα με τη διάταξη της περίπτωσης 6 του άρθρου 111 έχει δικαίωμα, αφού ενημερωθεί για την προανάκριση, να προσφύγει στο αρμόδιο συμβούλιο εφετών μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από την παρ. 1.

41. Με το άρθρο 28 παρ. 2 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο του άρθρου 499 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Στα άρθρα 111 αρ. 7 και 8, 112 αρ. 3, 113 παρ. 1 στοιχ. γ' και 114 αρ. 2 ορίζεται το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να κρίνει την έφεση.

42. Με το άρθρο 29 αντικαθίσταται το άρθρο πέμπτο του Ν. 3625/2007 (ΦΕΚ Α 290/24.12.2007), όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρου 7 του Ν. 3727/2008 (ΦΕΚ Α 257/18.12.2008) και στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 29 παρ. 2 του Ν. 3772/2009 (ΦΕΚ Α 112/10.07.2009), που ορίζει τα εξής:

Στις υποθέσεις ανηλίκων θυμάτων των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3 και 4, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348Α, 348 Β, 349, 351, 351Α και 353 του Ποινικού Κώδικα, η ανάκριση διεξάγεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα και περατώνεται για τα κακουργήματα και συναφή πλημμελήματα σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του ν. 663/1977 (ΦΕΚ 215 Α'). Ο προσδιορισμός δικασίμου ορίζεται, σε πρώτο βαθμό, το βραδύτερο εντός έξι μηνών από την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο και, σε δεύτερο βαθμό, εντός τεσσάρων μηνών από την άσκηση της έφεσης. Η αβεβαιότητα ως προς την πραγματική ηλικία του θύματος δεν εμποδίζει την έναρξη της ποινικής διαδικασίας. Τα κακουργήματα του προηγούμενου εδαφίου εκδικάζονται από το τριμελές εφετείο.

43. Με το άρθρο 30 αντικαθίσταται το άρθρο 33 του νόμου 3346/2005 (ΦΕΚ Α 140/17.06.2005), που ορίζει τα εξής:

Για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 1 του α.ν. 86/1967 (Φ.Ε.Κ. Α' 136) απαιτείται το ποσό των ασφαλιστικών εισφορών, που βαρύνουν τον υπόχρεο (εργοδοτικών) καθώς και των παρακρατούμενων ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων, να υπερβαίνει συνολικώς τα πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ.

44. Με το άρθρο 32 αντικαθίσταται η διάταξη του άρθρου 88 παρ. 1 του Ν. 3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 48 παρ. 4 του Ν. 3772/2009 (ΦΕΚ 112 Α), που ορίζει τα εξής:

1. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου που μεταφέρουν από το εξωτερικό στην Ελλάδα υπηκόους τρίτων χωρών, που δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε αιτία, καθώς και αυτοί που τους παραλαμβάνουν από τα σημεία εισόδου, τα εξωτερικά ή εσωτερικά σύνορα, για να τους προωθήσουν στο εσωτερικό της Χώρας ή στο έδαφος κράτους - μέλους της Ε.Ε. ή τρίτης χώρας ή διευκολύνουν τη μεταφορά τους ή εξασφαλίζουν σε αυτούς κατάλυμα για απόκρυψη τιμωρούνται:

α. με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων (10.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο,

β. με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τριάντα χιλιάδων (30.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο, αν ο υπαίτιος ενεργεί εκ κερδοσκοπίας, κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή είναι υπότροπος ή έχει την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή τουριστικού ή ναυτιλιακού ή ταξιδιωτικού πράκτορα ή αν δύο ή περισσότεροι ενεργούν από κοινού,

γ. με κάθειρξη τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,

δ. με ισόβια κάθειρξη και χρηματική ποινή τουλάχιστον επτακοσίων χιλιάδων (700.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο, αν στην περίπτωση γ' επήλθε θάνατος.

45. Με το άρθρο 33 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 85 του Ν. 1756/1988 (ΦΕΚ Α 35), που ορίζει τα εξής:

2. Οι επιθεωρητές συντάσσουν επίσης ιδιαίτερη, λεπτομερή και ειδικά αιτιολογημένη έκθεση για κάθε δικαστικό λειτουργό της περιφέρειάς τους. Στην έκθεση αυτή αξιολογούνται: α) το ήθος, το σθένος και ο χαρακτήρας, β) η επιστημονική κατάρτιση, γ) η κρίση και η αντίληψη, δ) η επιμέλεια, η εργατικότητα και η υπηρεσιακή (ποιοτική και ποσοτική) απόδοση, ε) η ικανότητα στην απονομή της δικαιοσύνης, στη διατύπωση των αποφάσεων και στη διεύθυνση της διαδικασίας και στ) η συμπεριφορά του δικαστικού λειτουργού γενικά και ιδιαίτερα στο ακροατήριο, καθώς και η κοινωνική του παράσταση. Προκειμένου για τους εισαγγελικούς λειτουργούς, αντί για τα προσόντα που αναφέρονται στο στοιχείο ε', αξιολογούνται η ικανότητα στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, τόσο στην προδικασία όσο και στη διαδικασία του ακροατηρίου, καθώς και η ικανότητα στη διατύπωση των προτάσεων και στο χειρισμό του προφορικού λόγου.

Ο επιθεωρητής αναφέρει ακόμη αν θεωρεί προακτέους στον επόμενο βαθμό τους πρωτοδικες και αντεισαγγελείς πρωτοδικών που έχουν συμπληρώσει πενταετία στο βαθμό, καθώς και τους δικαστές και εισαγγελείς από τον βαθμό του προέδρου πρωτοδικών και εισαγγελέα πρωτοδικών και πάνω, μετά τη συμπλήρωση ενός έτους στον κατεχόμενο βαθμό.

46. Με το άρθρο 36 καταργούνται οι εξής διατάξεις:

- Το άρθρο 16 του ν.3772/2009 (Α' 112), που ορίζει τα εξής:

1. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Η στερητική της ελευθερίας ποινή για οποιοδήποτε έγκλημα, εκτός από εκείνα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών ή εκείνα που στρέφονται κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής σε βάρος ανηλίκου, μπορεί να μετατρέπεται, αν η δράση είναι μητέρα ανηλίκου τέκνου το οποίο δεν έχει συμπληρώσει το πέμπτο έτος της ηλικίας του, σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, αν το ζητεί ή το αποδέχεται αυτή που καταδικάσθηκε."

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για όσες έχουν ήδη καταδικασθεί, μετά από αίτηση τους, που υποβάλλεται στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση.

- Τα άρθρα 100Α, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 379, 393, 395, 402, 404 παρ. 5 και 384Α του Ποινικού Κώδικα, που ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 100^Α

Αναστολή υπό επιτήρηση

"1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε ποινή Φυλάκισης μεγαλύτερη των τριών και μέχρι πέντε ετών και συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 99 και 100 του Ποινικού Κώδικα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρους και υπό την επιμέλεια και επιτήρηση επιμελητή κοινωνικής αρωγής, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία και ανώτερο από πέντε έτη".

2. Οι όροι εκτός από αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 100 παρ. 3, μπορεί να αφορούν τον τρόπο διαβίωσης και τον τόπο διαμονής του καταδικασμένου.

Οι όροι αυτοί μπορεί να συνίστανται ιδίως:

α) στην απαγόρευση απομάκρυνσης του καταδικασμένου χωρίς άδεια από το συνήθη τόπο διαμονής του ή από άλλον τόπο που θα ορίσει το δικαστήριο. Η άδεια απομάκρυνσης, που πρέπει να είναι έγγραφη και προσωρινής ισχύος, χορηγείται στον καταδικασμένο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, μετά από πρόταση του επιμελητή κοινωνικής αρωγής, αποκλειστικά για λόγους εργασίας, σπουδών, υγείας ή οικογενειακούς,

β) στην αφαίρεση δαβατηρίου ή άλλου ισοδύναμου ταξιδιωτικού εγγράφου και την απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, εκτός αν έχει χορηγηθεί και στην περίπτωση αυτήν, κατά τα αναφερόμενα υπό στοιχείο (α), άδεια εξόδου, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα,

γ) στην υποχρέωση του καταδικασμένου να εμφανίζεται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στις αστυνομικές αρχές του τόπου όπου διαμένει ή στα γραφεία της υπηρεσίας επιμελητών κοινωνικής αρωγής,

δ) στην αφαίρεση της άδειας οδήγησης για ορισμένο χρονικό διάστημα 1 έως 5 ετών, αν η πράξη του συνιστά παράβαση των καθηκόντων του ως οδηγού οχήματος,

ε) στην απαγόρευση να συναναστρέφεται ορισμένα πρόσωπα,

στ) στην εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασμένου για διατροφή ή επιμέλεια προς άλλα πρόσωπα.

3. Επίσης το δικαστήριο δύναται να θέσει ως όρους την τήρηση υποχρεώσεων που εκούσια αναλαμβάνει ο καταδικασμένος, όπως:

α) Να υποβληθεί σε θεραπεία ή ειδική μεταχείριση.

β) Να διαμένει σε ορισμένο ίδρυμα.

γ) Να παρέχει κοινωφελή εργασία.

4. Ο επιμελητής κοινωνικής αρωγής επιβλέπει την εκπλήρωση των όρων και υποβάλλει ανά τρίμηνο έκθεση στον αρμόδιο εισαγγελέα. Με τον ίδιο τρόπο αναφέρει αμέσως κάθε σοβαρή παραβίαση των όρων που έχουν τεθεί στον καταδικασμένο.

5. Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής της ποινής ο καταδικασμένος παραβαίνει τους όρους που του έχουν τεθεί, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, ύστερα από αίτηση του αρμοδίου εισαγγελέα, κρίνει, αν πρέπει να διατάξει την άρση της αναστολής. Αν το δικαστήριο αυτό είναι μικτό ορκωτό δικαστήριο ή μικτό ορκωτό εφετείο, αρμόδιο είναι το τριμελές και πενταμελές εφετείο αντίστοιχα.

Η άρση της αναστολής διατάσσεται αν το δικαστήριο κρίνει ότι οι παραβιάσεις είναι σε αριθμό και σοβαρότητα τόσο σημαντικές, ώστε να απαιτείται πλέον η έκτιση της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής για να αποτραπεί ο καταδικασμένος από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

6. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο δικαστήριο μετά από

αίτηση του αρμόδιου εισαγγελέα ή του καταδικασμένου μπορεί να αποφασίσει την τροποποίηση των όρων, τη σύντμηση ή επιμήκυνση του χρόνου επιτήρησης ή και την πλήρη κατάργηση της επιτήρησης με παράλληλη διατήρηση της αναστολής της ποινής σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 99 επ. Π.Κ., εφ' όσον κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται από τη γενικότερη διαγωγή του καταδικασμένου κατά τη διάρκεια της αναστολής της ποινής. Νέα αίτηση του καταδικασμένου μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο εξαμήνου από της απορρίψεως της προηγούμενης.

7. Οι διατάξεις των άρθρων 101 και 102 Π.Κ. εφαρμόζονται και στην Αναστολή υπό επιτήρηση".

"8. Μέχρις ότου λειτουργήσει ο Κλάδος Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής, που προβλέπεται από τα άρθρα 15-17 του ν. 1941/1991, τα καθήκοντα επιβλέψεως των όρων ασκούνται από τον εισαγγελέα του δικαστηρίου, που εξέδωσε την απόφαση για την Αναστολή υπό επιτήρηση".

Άρθρο 316.

Πρόκληση σε Μονομαχία

1. Οποιος προκαλέσει κάποιον σε Μονομαχία με όπλα και όποιος αποδεχθεί τέτοια πρόκληση τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι έξι μηνών.
2. Αν κάποιος από τους αντιπάλους ματαιώσει με τη δική του θέληση την τέλεση της Μονομαχίας πριν από την έναρξή της απαλλάσσεται από την ποινή.

Άρθρο 317.

Μονομαχία

1. Η Μονομαχία με όπλα τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών αν όμως κατά τους όρους που συμφωνήθηκαν η Μονομαχία έπρεπε να εξακολουθήσει ως το θάνατό του ενός από τους αντιπάλους, επιβάλλεται Φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.
2. Οποιος σκότωσε σε Μονομαχία τον αντίπαλό του τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και στην περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου με Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.
3. Οποιος με πρόθεση παραβίασε τους κανόνες της Μονομαχίας ή τους συμφωνημένους όρους της και εξαιτίας αυτής της παραβίασης σκότωσε ή τραυμάτισε τον αντίπαλό του τιμωρείται κατά τις διατάξεις για ανθρωποκτονία ή για σωματικές βλάβες, αν η πράξη του δεν τιμωρείται βαρύτερα κατά τα άρθρα αυτού του κεφαλαίου.

Άρθρο 318.

Μονομαχία που αποκλείει τον κίνδυνο ζωής

Αν κατά την τέλεση της Μονομαχίας είχαν ληφθεί τα κατάλληλα για την αποτροπή του κινδύνου ζωής προφυλακτικά μέτρα, τα οποία αποσκοπούσαν σ' αυτό, επιβάλλεται Φυλάκιση μέχρι ενός έτους.

Άρθρο 319.

Τιμωρία συνεργών

1. Οι μάρτυρες και οι άλλοι βοηθοί της Μονομαχίας, καθώς και τα μέλη συμβουλίου τιμής που συνήλθε για να αποφασίσει αν θα γίνει ή όχι η Μονομαχία, τιμωρούνται ως συνεργοί. Δεν τιμωρείται ο μάρτυρας που συντέλεσε στη ματαίωση της Μονομαχίας.

2. Επίσης δεν τιμωρούνται και εκείνοι που προσλήφθηκαν στη Μονομαχία ως γιατροί.

Άρθρο 320.

Διέγερση σε Μονομαχία

Οποιος διεγείρει άλλον σε Μονομαχία με τρίτον είτε με την Απειλή ότι θα εκτεθεί στην περιφρόνηση του ίδιου ή κάποιου άλλου είτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι έξι μηνών.

Άρθρο 321.

Δημοσιεύματα σχετικά με μονομαχίες

1. Ο διευθυντής εφημερίδας ή περιοδικού όπου καταχωρίζεται δημοσίευμα σχετικό με την πρόκληση ή τη διεξαγωγή Μονομαχίας τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι τριών μηνών.

2. Η προηγούμενη διάταξη δεν εφαρμόζεται για την απλή αναγγελία θανάτου που επήλθε από Μονομαχία.

Άρθρο 379.

Απόδοση του ιδιοποιημένου πράγματος

1. Το αξιόποινο της Κλοπής και της Υπεξαίρεσης εξαλείφεται αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν ακόμη εξεταστεί με οποιονδήποτε τρόπο για την πράξη του από τις αρχές, απέδωσε χωρίς παράνομη βλάβη κάποιου τρίτου το πράγμα ή ικανοποίησε εντελώς τον ζημιωμένο. Η μερική μόνο απόδοση ή ικανοποίηση εξαλείφει το αξιόποινο κατά το αντίστοιχο μόνο μέρος.

"2. Ο υπαίτιος της πράξης της Υπεξαίρεσης εφόσον η πράξη αυτή δεν τιμωρείται σε βαθμό κακουργήματος, απαλλάσσεται από κάθε ποινή αν ικανοποίηση εντελώς τον ζημιωθέντα με τη θέλησή του, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με την καταβολή του κεφαλαίου, των τόκων υπερημερίας και των δικαστικών εξόδων που έχουν εκκαθαριστεί και δηλώσει τούτο ο παθών ή οι κληρονόμοι του".

Άρθρο 393.

Απόδοση του ιδιοποιημένου πράγματος

1. Οι διατάξεις του άρθρου 378 στοιχεία α` και γ` εφαρμόζονται αναλόγως και για τις πράξεις των άρθρων 386 και 387. Οι διατάξεις του άρθρου 379 και για τις πράξεις των άρθρων 386, 387, 389, 390, 391 και 392.

"2. Ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 382 παρ. 1 και 2 στοιχ. γ`, 386, 386Α, 388, 390, εφόσον δεν τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος, 404 παρ. 1 και 2 και 405 παρ. 1, απαλλάσσεται από κάθε ποινή, αν ικανοποιήσει πλήρως τον ζημιωθέντα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την καταβολή του κεφαλαίου και των τόκων υπερημερίας και δηλώσουν τούτο ο παθών ή οι κληρονόμοι του."

Άρθρο 395.

Στις περιπτώσεις των παρ. 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 379.

Άρθρο 402.

Απόδοση του ιδιοποιημένου πράγματος

Στις περιπτώσεις των άρθρων 397, 399 και 400 εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 379.

Άρθρο 404 παρ.5

Το αξιόποινο των ανωτέρω πράξεων εξαλείφεται αν ο δράστης με δική του θέληση και πριν ακόμη εξεταστεί με οποιονδήποτε τρόπο από την αρμόδια αρχή για την πράξη του, εξουδετερώσει την παράνομη κατάσταση και αποδώσει στον οφειλέτη, ότι πήρε πάνω από το νόμιμο μέτρο μαζί με τους νόμιμους τόκους από την ημέρα που το πήρε.

Άρθρο 384Α.

Καταστολή φθορών που προκαλούν το κοινό αίσθημα

Οποιος δημόσια ή μέσα σε καταστήματα ή σε κέντρα ή σε άλλους τόπους διασκέδασης προσποιούς στο κοινό, όπου προσφέρονται κάθε είδους εδέσματα ή ποτά, προκαλεί ή διεγείρει με οποιονδήποτε τρόπο το κοινό αίσθημα, καταστρέφοντας ή βλάπτοντας ή με άλλο τρόπο καθιστώντας ανέφικτη τη χρήση κινητών πραγμάτων (ξένων ή όχι) έστω και με τη συναίνεση ή την ανοχή του κυρίου ή κατόχου τους ή των υπευθύνων του καταστήματος ή του κέντρου, τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι έξι μηνών.

- Τα άρθρα 111 παρ. 6, 245 παρ. 4 και 5, 402 δεύτερο εδάφιο, 473 παρ. 1 τελευταίο εδάφιο, 480 και 482 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 111 παρ. 6

6. Το κακούργημα της ανθρωποκτονίας σε μονομαχία.

Άρθρο 245 παρ. 4 και 5

4. Στα πλημμελήματα που υπΑγονται στην αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν από την προανΑκριση ή από την προκαταρκτική εξέταση που τυχόν διατΑχθηκε δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή προέκυψε ότι η κατηγορία είναι νομικΑ αβΑσιμη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών αρχειοθετεί την υπόθεση με αιτιολογημένη διΑταξή του, την οποία υποβΑλλει για έγκριση στον εισαγγελέα εφετών, μαζί με τη σχετική δικογραφία. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεν εγκρίνει την αρχειοθέτηση, παραγγέλλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν η ποινική δίωξη κινήθηκε ύστερα από έγκληση του παθόντος, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών επιδίδει την ανωτέρω διΑταξη στον εγκαλούντα, ο οποίος έχει το δικαίωμα να προσφύγει κατ' αυτής στον εισαγγελέα εφετών μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την Επίδοση. Αν η προσφυγή γίνει δεκτή ο εισαγγελέας εφετών παραγγέλλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται κατΑ τα λοιπΑ αναλόγως το Άρθρο 48 του Κ.Π.Δ..

5. Αν μετά την αρχειοθέτηση και πριν από την παραγραφή της πρΑξης προκύψουν νέα περιστατικΑ ή στοιχεία που κατΑ την κρίση του εισαγγελέα δικαιολογούν την επανεξέταση της υπόθεσης, αυτός την ανασύρει από το αρχείο με έγκριση του εισαγγελέα εφετών και ενεργεί σύμφωνα με τις διατΑξεις των παραγρΑφων 1 έως 3. Οσο χρόνο ισχύει η αρχειοθέτηση, η διΑταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών παρΑγει τα έννομα αποτελέσματα της παραγρΑφου 1 του Αρθρου 57."

Άρθρο 402.-

Πότε διακόπτεται η συνεδρίαση και διορίζεται συνήγορος

Η διακοπή της δίκης δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερη από τρεις ημέρες.

Άρθρο 473 παρ. 1 τελευταίο εδάφιο

Η προθεσμία για αίτηση αναίρεσης κατά του βουλεύματος αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας έφεσης.

Άρθρο 480.-

Πότε επιτρέπεται στον πολιτικώς ενάγοντα

1. Ο πολιτικώς ενάγων μπορεί να ασκήσει έφεση κατά των βουλεύματων του συμβουλίου πλημμελειοδικών, όταν πρόκειται για κακούργημα και μόνο στις περιπτώσεις β', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 479.

2. Το δικαίωμα αυτό της έφεσης το έχει ο πολιτικώς ενάγων, αν πριν από την έκδοση του βουλεύματος δήλωσε ότι παρίσταται με την ιδιότητά του αυτήν και δεν έχει αποβληθεί (άρθρ. 82-88).

Άρθρο 482.-

Πότε επιτρέπεται στους διαδίκους

"1. Ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να ζητήσει την αναίρεση του βουλεύματος όταν:

α) τον παραπέμπει στο ακροατήριο για κακούργημα. Σε εγκλήματα που συρρέουν ή είναι συναφή, ο κατηγορούμενος μπορεί να ζητήσει την αναίρεση για όλα, έστω και αν το ένδικο αυτό μέσο επιτρέπεται μόνο για ένα από αυτά και β) παύει προσωρινά την ποινική δίωξη εναντίον του."

2. Αν το συμβούλιο εφετών επιλήφθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 317, κατά του βουλεύματος που εκδίδεται από αυτό μπορεί να ασκηθεί αναίρεση μόνο στις περιπτώσεις της παρ. 1.

- Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 11 του ν. 2307/1995, που ορίζει τα εξής:

10. Οποιος από πρόθεση παραβαίνει επιτακτική ή απαγορευτική διατάξη του Υγειονομικού Κανονισμού (ΦΕΚ 275 Β' / 1938), κατά το μέρος που αυτός εξακολουθεί να ισχύει και των Υγειονομικών Διατάξεων του άρθρου 1 του αν. 2520/1940 (ΦΕΚ 273 Α' / 4.9.1940), τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τρείς (3) μήνες ή με χρηματική ποινή σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα ή και με τις δύο ποινές. Σε περιπτώσεις υποτροπής τα παραπάνω όρια των ποινών διαπλασιάζονται.

- Τα εδάφια που προστέθηκαν με το άρθρο 2 του ν. 3346/2005 στο άρθρο 17 στοιχ. Β' παρ. 1 του ν. 1756/1988, που ορίζουν τα εξής:

Στα πρωτοδικεία και εφετεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, προκειμένου να επιτευχθεί η επιτάχυνση της ποινικής δίκης, ορίζονται για μια διετία από την Ολομέλεια των δικαστηρίων αυτών δικαστές, που θα προεδρεύουν αποκλειστικά στα ποινικά δικαστήρια, με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας τους για ένα έτος. Στους πίνακες που καταρτίζονται, περιλαμβάνονται τα ονόματα μόνον των ανωτέρω οριζόμενων ως προεδρευόντων μεταξύ των οποίων γίνεται η κλήρωση κατά τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους.